

[Gade]

Jeg må konstatere, at regeringen ikke i dag har benyttet lejligheden til at fortælle, hvad det er, man arbejder for, og hvordan man vil få det igennem.

SF har støttet en stærk grøn dimension og en stærk social dimension.

Det tegner til, at der kommer reelle fremskridt på miljøområdet, men den stærkt opklarede sikkerhedsklausul på miljøområdet giver SF ikke meget for. Den er svag, den kan i bedste fald kun standse f.eks. et sprøjtemiddel, som vi har forbudt, i tre måneder. Vi har ikke gode erfaringer med den klausul. Vi kender den, når det gælder f.eks. opløsningsmidler, og den svarer slet ikke til det, som Danmark gik efter.

Det må desuden konstateres, at miljøskaderne fra det indre marked er så alvorlige, at der skal en langt hårdere EF-miljøpolitik til for at kunne hamle op med de truende miljøskader. Det kan vi læse i EF-Kommissionens egne papirer, men der er ingen balance i tingene. Miljødelæggelsen ved det indre marked er voldsomt stor, og det, der skal dæmme op for den, er ikke nær stærkt nok.

I dag kæmper De Konservative imod flertalsafgørelse, når det gælder den sociale dimension. Men EF har netop brug for en stærk social dimension med minimumsbestemmelser ved flertalsafgørelser, så der lægges en bund for et mere socialt EF.

Men det er ikke det, der er på dagsordenen. Alt tyder på, at det bliver Margaret Thatcher, der får lov til at presse den sociale dimension ned til ingenting. Det er vel også derfor, at hr. Svend Aukens dagsorden ikke taler om flertalsafgørelse vedrørende den sociale dimension. Det er vel, fordi der er åbnet for et kompromis, hvor man kan give efter over for England på mødet i Maastricht. Eller hvordan skal dagsordenen forstås?

Som noget nyt tales der om subsidiaritet. Jeg er ikke enig i udenrigsministerens fortolkning. Det kan i traktaten fortolkes både som decentralisering og som centralisering, og det vil da ofte blive brugt som argument for centralisering.

Der indføres et nyt retligt samarbejde. Det er vigtigt for SF at understrege, at vi ikke mener, at det kan accepteres, at dele af disse områder kommer direkte ind under Romtraktaten, som der er lagt op til på nogle områder.

Tilbage til de demokratiske problemer. Hele beslutningsprocessen her i slutfasen er en illustration af de demokratiske problemer. Vi kender ikke sikkerhedsklausulen. Vi skal diskutere den i morgen. Folketinget overlader det i dag til 17 medlemmer og 17 stedfortrædere at diskutere den i morgen eller på et ekstraindkaldt markedsudvalgsmøde under Maastrichtmødet – altså en elastik af manøvrer mulighed for statsministeren, som gør, at Folketinget i virkeligheden sætter sig selv udenfor. Og hvad ved befolkningen?

Udenrigsministeren sagde, at vi var bedre end de andre lande. Det er vi, og det er vigtigt at sige. Vi er bedre end de andre lande, men det er jo kun en dårlig trøst og en illustration af, at der mangler fantastisk meget.

Vi sætter ikke trumf på, når vi kræver åbenhed, offentlighed i forvaltningen, og det har jo en større del af den danske forvaltning reelt nu. Når EF bliver så integreret, betyder det, at der er lukkethed i offentligheden om forvaltningen i EF, jo i virkeligheden, at dele af den danske forvaltning ikke er underlagt offentlighedsbestemmelserne. Vi sætter ikke trumf på, vi gør det ikke til det afgørende, som det ligger her i det udspil, der er lavet, og det synes jeg er trist.

Jeg vil slutte af med at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden på vegne af Socialistisk Folkeparti. Det lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Folketinget opfordrer regeringen til ved de afsluttende forhandlinger om en økonomisk-monetær union og en politisk union
- at fastholde det danske memorandum afvisning af at inddrage forsvarspolitik i EF-samarbejde samt afvisning af flertalsafgørelser i udenrigspolitiske afgørelser,
 - at kræve åbenhed over for optagelse af nye medlemslande i EF,
 - at styrke miljøpolitikken afgørende, bl.a. gennem fastlæggelse af minimumsbestemmelser gennem flertalsafgørelser,
 - at indføre mulighed for gennem flertalsafgørelser at fastlægge minimumsbestemmelser for sociale rettigheder,
 - at kræve åbenhed, demokrati og offentlighed i EF's beslutningsproces,
 - at modsætte sig en økonomisk-monetær union med én valuta som endemål.